

Afscheid van Immy

9 juni 2011

Een liefdevolle herinnering aan

Immy de Nooy-Tack

Immy werd tijdens oorlogsgeweld, bij kaarslicht, op 6 februari 1945 in Siddeburen geboren als oudste dochter van Derk en Jantine Tack. In 1946 verhuisde het gezin naar Gramsbergen, en in 1953 naar Hardenberg. Immy deed er de HBS aan de pas opgerichte Jan van Arkelschool en sloot deze opleiding in 1963 succesvol af. Ze wilde naar de Academie voor Lichamelijke Opvoeding in Arnhem want: ze was goed in gym en het leraarsvak van haar vader trok ook wel. Zo werd ze in 1967 gymlerares aan het Streeklyceum in Ede.

In Ede ontmoette ze Johan en na een jaartje verloofden zij zich, heel stiekem, in Parijs. In 1969 trouwden ze en gingen in Gent, België wonen want daar had Johan toen zijn werk voor lakfabriek Macostan. Na één jaar verhuisden ze naar Oss, waar ze ging werken op 'De Koepel'. In 1974 vertrokken ze naar Castelldefels (bij Barcelona). Hier werden ze getroffen door een groot verdriet: ze verloren hun eerste zoontje bij de geboorte. In 1975 gingen ze naar México-Stad, want Johan werd uitgezonden door Organon. In Barcelona volgde zij al cursussen antropologie en ging hiermee later door aan de Universiteit van México, de UNAM. Samen doorkruisten zij per auto en vliegtuig México, een land zo groot als West-Europa. Met vriendinnen bezocht zij ook Guatemala.

In augustus 1976 werd Reinier geboren en in februari 1978 ging zij met Johan terug naar Nederland, waar in Oss al spoedig Floris het levenslicht zag. Vrij snel daarop begon zij met een postdoctorale studie psychomotorische therapie en verwierf zo een werkplaats in Boekel en later Veghel, waar ze zich specialiseerde in de behandeling van eetstoornissen. In 2002 ging ze met pensioen, zodat ze zich kon wijden aan haar hobby's saxofoonspelen, schilderen, tuinieren. Ook maakte ze diverse fietstochten door een aantal landen met Johan en met vele vrienden. In Lith heeft ze ook haar partij flink meegeblazen in o.a. het schoolbestuur, met volleybal, het ouderenwerk in Lith en Oss en zorgde daarnaast ook nog parttime voor moeder en kleindochter.

Op vrijdag 3 juni werd zij met plotselinge hartklachten naar ziekenhuis Bernhoven gebracht. Een tweede hartinfarct werd haar fataal in de vroege zondagochtend van 5 juni 2011.

Immy was een vrouw met een groot hart, die slecht nee kon zeggen. Ze heeft velen veel gegeven. Zij zocht zichzelf niet. Het grote gemis, maar ook de fijne herinnering blijft. Lieve Immy, moge jouw oneindig grote hart en levensvreugde voortleven in ons.

Wij danken u hartelijk voor uw medeleven en belangstelling na het overlijden van Immy.

Johan de Nooy
Reinier en Mirjam
Julie
Floris en Lilián